

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m.

Fremsat den 15. februar 1968 af *kirkeministeren*.

I § 1 i lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 151 af 30. maj 1961, indsættes som stk. 2:

Stk. 2. Det gejstlige personel, som er ansat til betjening af forsvaret, har ret til at

bruge kirkerne til gudstjenester for forsvaret efter regler, der fastsættes af kirkeministeren. Udgifterne ved sådan brug af kirkerne afholdes af statskassen.

Bemærkninger til lovforslaget.

Spørgsmålet om den kirkelige betjening af de militære værn blev efter gennemførelsen af den nye forsvarsordning taget op til nærmere undersøgelse i et af kirkeministeriet den 20. maj 1960 nedsat udvalg.

I overensstemmelse med den af udvalget afgivne indstilling (betænkning nr. 304/1962) er der ved kundgørelse for forsvaret af 14. september 1964 fastsat nærmere bestemmelser om den kirkelige betjening af forsvaret, herunder om ansættelse af gejstligt personel i forsvaret, omfattende 3 værnsprovster samt et antal værnspæster (feltpræster, orlogspræster og flyverpræster) af linien og af reserven.

Forsvarsministeriet har herefter — ligeledes i overensstemmelse med udvalgets indstilling — foreslået, at der tilvejebringes hjemmel for, at det til

betjening af forsvaret ansatte gejstlige personel efter derom fremsat begæring kan bruge folkekirkens kirker til afholdelse af gudstjenester for styrker af værnene.

De nærmere vilkår for forsvarets brug af kirkerne, herunder ydelse af godtgørelse for de hermed forbundne udgifter, tænkes fastlagt ved forhandling mellem kirkeministeren og forsvarsministeren.

Udgifterne ved den omhandlede brug af kirkerne findes som af udvalget indstillet at burde afholdes af statskassen. Der foreligger ikke på indeværende tidspunkt grundlag for at afgive noget nærmere skøn over størrelsen af udgifterne, som i øvrigt må antages at ville blive af et meget beskedent omfang.

Forslaget er tiltrådt af biskopperne og af forsvarsministeriet.